



تاثیر ۶ هفته تمرینات هوازی تداومی و تناوبی بر کاتالپسی رت های مدل پارکینسونی

سعید مرادی^{۱*}، عبدالحمید حبیبی^۲، محمد رضا تابنده^۳

۱. کارشناسی ارشد، گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران. (*نویسنده مسئول).

۲. استاد، گروه فیزیولوژی ورزشی دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

۳. استادیار، گروه بیوشیمی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

*Email: (saeidmoradi۱۹۵۶۷@yahoo.com)

چکیده

زمینه و هدف: هدف از پژوهش حاضر، مقایسه اثر ۶ هفته تمرینات تداومی و تناوبی هوازی بر کاتالپسی رت های میتلا به پارکینسون است.

بود.

روش کار: در این پژوهش از ۳۰ سر رت نر نژاد ویستار ۱۲ هفته ای با میانگین وزن ۲۵۰ تا ۳۵۰ استفاده شد. آزمودنی ها با استفاده از سم رزپین به پارکینسون مبتلا شدند. سپس تمرینات هوازی تداومی و تناوبی به مدت ۶ هفته اجرا شد و در پایان ۶ هفته کاتالپسی با استفاده از آزمون میله اندازه گیری و ثبت شد.

یافته ها: نتایج این تحقیق نشان داد که بیماری پارکینسون باعث افزایش کاتالپسی می شود. همچنین نتایج نشان داد بین گروه تمرین تناوبی+بیماری و گروه کنترل پارکینسون اختلاف معنی داری وجود دارد. بین گروه تمرین تداومی+بیماری و گروه کنترل پارکینسون اختلاف معنی داری وجود دارد. بین گروه تمرین تداومی+بیماری و گروه تمرین تناوبی+بیماری اختلاف معنی داری وجود نداشت. بین گروه های کنترل سالم و کنترل پارکینسونی اختلاف معنی داری وجود داشت. بین گروه های تمرین تداومی سالم و گروه تمرین تناوبی سالم اختلاف معنی داری وجود نداشت.

نتیجه گیری: به طور کلی نتایج تحقیق حاضر نشان داد که تمرینات ورزشی هوازی باعث بهبود معنی داری در کاتالپسی رت های مدل پارکینسونی می شود.

کلیدواژه ها: پارکینسون، تمرین هوازی، تمرینات تداومی، تمرینات تناوبی، کاتالپسی